

γήση και τὸν προστατεύσῃ ἐνῶς ἐπορεύετο πρὸς τοὺς φίλους του. (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

Ὁ ἀπερίριτος χώρος, ὅστις περιλαμβάνει τὸ Σύμπαν—αἱ οὐράνιοι σφαῖραι εἰς τὰς περιοδείας των—τὰ κρεμάμενα νέφη, τὰ ὅποια ἐξωραΐζουσι τὸ στερέωμα—ἡ Γῆ, τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν—οἱ ἀδιακόπως κινούμενοι ὠκεανοὶ καὶ θάλασσαι—αἱ διάφοροι φυλαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους—τὰ τετράποδα, τὰ ὅποια περιφέρονται εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τὰ δάση καὶ τὰ πτηνὰ, τὰ ὅποια πετώσιν εἰς τὸν ἀέρα—οἱ ἰχθύες, οἵτινες πλέουσιν εἰς τὰ ὕδατα καὶ τὰ ἔντομα καὶ ἔρπετα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται διεσπαρμένα ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς—ἅπαντα ταῦτα κηρύττουν τὴν αὐτὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν βλέπει ὁ ὀφθαλμὸς, ἀκούει τὸ οὖς καὶ ἐννοεῖ ἡ καρδιά. Ὅλα κηρύττουν ὡς διὰ σάλπιγγος ἀγγέλου τὴν δύναμιν, τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ ὀψίστου ἡμῶν Δημιουργοῦ.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, ἀγαπητά μου τέκνα; Ἐὰν δὲν ᾔηναι, τότε οἱ λόγοι μου οὗτοι εἶναι βεβαίως μάταιοι· ἀλλ' ἂν ᾔηναι, ὅπως πραγματικῶς εἶναι, τότε σεῖς καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ὑπόχρεοι ν' ἀναγνωρίζωμεν αὐτὸν εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς μας—νὰ προσευχώμεθα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ μᾶς ὁδηγῇ καὶ διευθύνῃ εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, νὰ τῷ προσφέρωμεν τὸ σέβας καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν καρδιῶν καὶ τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ τὸν δοξολογῶμεν καὶ μεγαλύνωμεν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ἐκαστος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ζῇ διὰ κατὶ τι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Χιλιάδες καὶ μυριάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀναπνέουν, κινοῦνται, ζοῦν καὶ ἀποθνήσκουν καὶ οὐδέποτε πλέον ἀκούονται. Διὰ τί; Διότι δὲν κάμνουν τίποτε καλὸν εἰς τὴν ζωὴν των ἅξιον ἐνθυμῆσεως—διότι κανεὶς δὲν κατεστάθῃ εὐτυχὴς διὰ μέσου αὐτῶν—κανεὶς δὲν ἀναφέρει αὐτοὺς ὡς μέσον τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ὠφελείας—κανεὶς δὲν ἤκουσέ ποτε αὐτοὺς ὁμιλῆσαντας οὐδὲ ἀνέγνωσέ ποτε μίαν γραμμὴν γραφείσαν παρ' αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῶν ὁμοίων των, τούτου ἕνεκα ταχέως λησμονεῦνται καὶ ἡ μνήμη των ἀπόλλυται διὰ παντός.

Ἵπάρχει ἔρα γε κανεὶς ἀπὸ τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώστας, ὅστις θέλει νὰ ζήσῃ οὕτω καὶ νὰ παρέλθῃ οὕτω πως ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ὁμοίων του; Εἶναι κανεὶς, ὅστις θέλει ν' ἀπεράσῃ τὴν ζωὴν του χωρὶς ν' ἀφήσῃ ὀπίσω

τοῦ κατὶ τι καλὸν, διὰ τὸ ὅποιον οἱ ἄνθρωποι νὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομά του;

Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι κανεὶς τῶν ἀναγινωσκόντων τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τοιαύτην ζωὴν καὶ τοιοῦτον τέλος.

Λοιπὸν ἀγαπητά μου τέκνα, ἀρχίσατε ἐνωρὶς νὰ γράφητε τὸ ὄνομά σας διὰ τινος ἀγαθοεργίας εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμοίων σας—συνειθίσατε ἐνωρὶς νὰ περιποιηθῆτε καὶ ἀνακουφίσετε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς τεθλιμμένους, τοὺς ἀσθενεῖς—νὰ φωτίζετε καὶ ὁδηγῆτε εἰς τὸ καλὸν τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἐσκοτισμένους καὶ νὰ κάμνετε καλὸν εἰς πάντας.

Ἐὰν πράττετε οὕτω πως τὸ ὄνομά σας θέλει εὐλογεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ θέλει λάμπει ἐν ὁρῇ μεταξὺ τῶν ἁγίων πνευμάτων ἐν Οὐρανοῖς.

Ἐλεφαντόδοντον. Περὶ τοὺς 180 τόνους, ἤτοι 144 χιλιάδες ὀκτάδες ἐλεφαντοδότων ἐξοδεύονται κατ' ἔτος εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας Σέφηλδ, πρὸς κατασκευὴν χειρῶν μαχαιρίων καὶ περονῶν.

Διὰ νὰ προμηθευθῇ δὲ τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν ἡ πόλις αὕτη πρέπει νὰ φονευθῶσι 18 χιλιάδες ἐλεφάντων!

Ἄλλ' ἡ Σέφηλδ δὲν εἶναι ἡ μόνη πόλις τοῦ κόσμου, ὅπου κατασκευάζονται τοιαῦτα περονομάχαιρα. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος φονευομένων ἐλεφάντων πρέπει νὰ ᾔηναι μέγιστος, καὶ μὲ τὸν χρόνον ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῶν τεραστίων θηρίων, τὰ ὅποια ἔζων ἐπὶ τῆς Γῆς μας πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς.

ΦΕΛΟΣ.

Πᾶσαν ἡμέραν ὅλοι σχεδὸν μεταχειρίζομεθα τὸν φελόν, ἀλλὰ πόσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἠξεύρομεν τί εἶναι καὶ πόθεν ἔρχεται;

Ὁ φελὸς εἶναι ὁ φλοιὸς εἰδους τινος δρυὸς καλλιεργούμενης ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν γένει εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου φύεται καὶ αὐτόματος.

Ὁ φλοιὸς οὗτος ἀποχωρίζεται τοῦ δένδρου χωρὶς τοῦτο νὰ κοπῇ—ἔπειτα ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιρροὴν ἰσχυροῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τοῦτο τίθεται εἰς τὸ ὕδωρ ἕως οὗ μαλακυνθῇ καὶ τελευταῖον πιέζεται διὰ πιεστηρίων εἰς μεγάλα τεμάχια καὶ πέμπεται εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἀποφλοιώσις τοῦ δένδρου τούτου γίνεται ἅπαξ κατὰ ἐννεαετίαν.

Ἡ χρῆσις τοῦ φελοῦ ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους

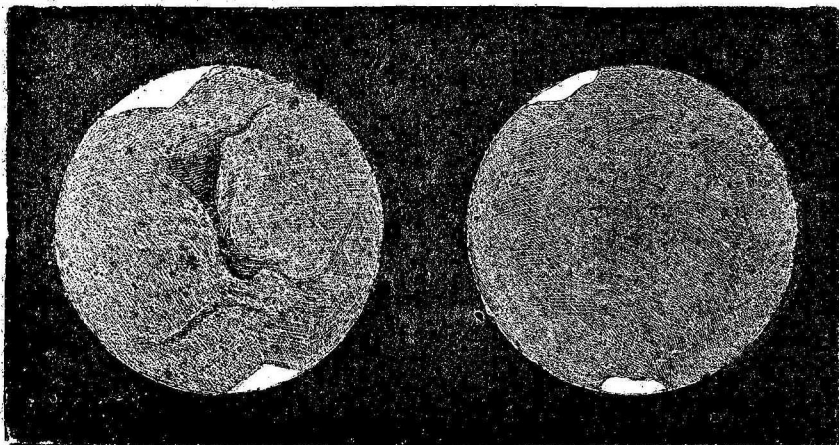
Αιγυπτίους, Ἑλληνας καὶ Ῥωμαίους, εἶναι δὲ πολλὴ ἐκτεταμένη, καθὼς ὅλοι γνωρίζομεν.

Εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν εἰσάγονται κατ' ἔτος ἐκ

τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανικῆς Πορτογαλίας ὑπὲρ τοῦ 500 τόνους φελοῦ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Ἀκολουθοῦντες τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν καὶ ἐρευνᾶς μας, ἀπαντῶμεν μετὰ τὴν Γῆν τὸν Πλανῆτην Ἄρηα.

Διὰ τοῦ ἀπλοῦ ὀφθαλμοῦ, ὁ Ἄρης φαίνεται ὡς εἰς τῶν λοιπῶν ἀστέρων, εἶναι ἐρυθρότατος πάντων καὶ διακρίνεται τῶν ἀπλανῶν ἐκ τούτου, ὅτι τὸ φῶς του δὲν τρέμει ὡς τὸ φῶς ἐκείνων· εἶναι δὲ λαμπρὸς, ἀλλ' ἡ λαμπρότης του ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεώς του ἀπὸ τῆς Γῆς.

Διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ὁμοῦς παρουσιάζεται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς δίσκος ἢ σφαῖρα φέρουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της κηλίδας· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ὡς ἡ Γῆ μας σῶμα ἐτερόφωτον λαμβάνον τὸ φῶς του ἐκ τοῦ Ἡλίου, περίε τοῦ ὁποῦ στρέφεται, παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς τὰς αὐτὰς φάσεις, τὰς ὁποίας καὶ ἡ Σελήνη μας.

Ὅπως οἱ ἄλλοι πλανῆται, οὕτω καὶ ὁ Ἄρης στρέφεται περὶ τὸν Ἡλίον εἰς 687 ἡμέρας ἰδικὰς μας, περὶ δὲ τὸν ἄξονά του εἰς 24 1/2 ὥρας, ὥστε ἀμφοτέρω τὸ τε ἔτος καὶ τὸ ἡμερονύκτιόν του εἶναι μεγαλύτερα τῶν γῆϊνων.

Ὁ Ἄρης ἀπέχει τοῦ Ἡλίου κατὰ μέσον ὄρον 145 ἑκατομμύρια μιλίων καὶ ἀπὸ τὴν Γῆν ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐλλειπτικότητος τῆς τροχιάς του ποτὲ μὲν περὶ τὰ 250, ἄλλοτε δὲ μόνον 35 ἑκατομμύρια μιλίων.

Κινεῖται δὲ περὶ τὸν Ἡλίον μὲ ταχύτητα 16 μιλίων κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον.

Ἡ διάμετρος τοῦ Ἀρεὸς εἶναι 5 χιλ. μιλίων, ἡ δὲ ἐπιφανεία του κατὰ δύο καὶ ἡμίσειαν φορὰς μικρότερα τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς μας. Ἡ πυκνότης τῆς σφαίρας του εἶναι μικρότερα τῆς πυκνότητος τῆς ἡμετέρας Γῆς κατὰ ἓν τέταρτον. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐλκτική δύναμις του εἶναι ἕξι μικρότερα τῆς ἐλκτικῆς δυνάμεως τῆς Γῆς· τούτου ἕνεκα πράγματα συγίζοντα μίαν ὁκτὼν ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀρεὸς θὰ συγίζουν ἕξι καὶ τέταρτον.

Ἡ μικρότης αὐτῆς τῆς ἐλκτικῆς δυνάμεως τοῦ Ἀρεὸς ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τὸ μέγεθος καὶ τὰς κινήσεις τῶν κατοίκων του. Ὅθεν ὁ παχύτατος ἐξ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερπηδᾷ εὐκόλως τοῖχον 5 — 6 ποδῶν ὕψηλόν καὶ νὰ τρέχῃ ταχύτερον τοῦ ταχυτάτου δρομέως μας, ἐνῷ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερπηδᾷ τοῖχον 10—12 ποδ. ὕψους!

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ Ἄρης διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρουσιάζεται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς σφαῖρα φέρουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της διαφόρους κηλίδας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ κατέχουσαι τοὺς δύο πόλους εἶναι λευκαί, ὅπως φαίνονται εἰς τὰς δύο προκειμένας εἰκονογραφίας· ἀλλὰ περὶ τούτων θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, διὰ θὰ πραγματευθῶμεν περὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τοῦ πλανῆτου τούτου.

(ἀκολουθεῖ.)